

Kulttuurivientä

Suomalainen musiikki jyrää maailman lavoilla. Tuskin ehti Kojo takaisin Englannista, kun jo matkusti Suomen Kansallisooppera Moskovaan. Se esitti kuuluisassa Bolshoi-teatterissa kuuluisan oopperan Punainen viiva. Tuo Ilmari Kiannon säveltämä teos on muuten nyttemmin saatavana myös kirjana, merkinnällä "Bolshoista tuttu".

Oopperan menestys ylitti kaikki ennakkolaskelmat. Ne — ennakkolaskelmat nimittäin — väittivät, että näytännöstä poistui väliajalla 1 500 ihmistä. Muistinvarainen tarkistuslaskenta myöhemmin yöllä kuitenkin osoitti, että poistujia olikin vain vaivaiset 300. Se on aivan mitätön vähemmistö, kun Neuvostoliitossa on sentään väkeä 200

miljoonaa. Poistuneista suurin osa oli sitä paitsi länsimaisia hapatuksia tai illallispöydän varanneita. Heidän kurnivien vatsojensa poistumista katsomosta voidaan pitää pelkkänä voittona Nälkämaan oopperalle.

Oopperanjohtaja Juhani Raiskinen on syystäkin tyytyväinen. "Köyhän miehen ooppera puri", hän sanoo ylpeänä kuin Juha Mieto tai Keke Rosberg konsanaan.

Luultavasti tästä avautuu aivan uusia kulttuurivientimahdollisuuksia. Meillä Suomessahan pystytään tekemään oopperaa kaikesta tekstistä, mistä vähänkin selvää saadaan. Toistaiseksi on jouduttu tyytymään jo alunperin kuorolle ja orkesterille

kirjoitettuihin teoksiin, kuten Punaiseen viivaan, Seitsemään veljekseen ja astianpesumainoksiin.

Mutta nyt, kun pää on saatu kunnolla auki, sitä voidaan myös pitää auki. Tavoitteena on totaalinen ensemble-ilmaisuus. Se tarkoittaa ensi vaiheessa sitä, että Helsingin yliopiston kirjasto kokonaisuudessaan pistetään urakalla oopperaksi, A:sta Ö:hön. Tietosanakirjat ehkä voitaisiin jättää vielä väliin.

Ja jos tuokaan aineisto ei riitä, onhan meillä muutakin. Esimerkiksi Mauno Koiviston vaalipuheet oopperana olisivat jotakin upeaa. Tai yya-sopimus ballettina. Tai Kansallisooppera ensi vuoden Euroviisuissa.

Rahastakaan ei pitäisi kiikastaa, kun oopperan merkittävintä tukimuotoa, hevosveikkaus, on taas alkanut.

Pitkän päälle saadaan myös muuta kannattavuutta, sillä kirjaston säveltämisessä riittää puuhaa ainakin puolelle työttömistä. Parhaassa tapauksessa loput voidaan työllisää yleisöksi ulkomaisille vierailuille. Meillähän on jo vanhat perinteet rajantakaisista rakennustyömaista. Miksei siis voitaisi viedä yli rajojen myös oopperayleisöä. Olisihan komeaa, kun Bolshoissa tai La Scalassa olisi samalla kertaa sekä suomalainen ooppera että suomalainen yleisö. Isäntäväkikään tuskin panisi sitä kovin pahakseen, ties vaikka olisi kiitollista.

